Første job
Kør dig i stilling til virkeligheden.
s. 16-17

#1
feb. 2016

Drømmecampus:
Studerende tænker stort (og småt)
Gode råd fra international arkitekt.
s. 4-5

OMNIBUS

Aarhus Universitets avis

#1, årgang 4
februar 2016
omnibus.au.dk

Foto: Maria Randima

AU-studerende og flygtningeaktivist:

»Vi er ikke i krise. Det er flygtningene, der er i krise.«

AU-professor:
Sådan finansierer vi udgifterne til flygtninge – lån flere penge

Flygtninge-ekspert:
Svært at trænge igennem med viden og fakta

Tema: Flygtninge s. 10-13

Sidste *Omnibus* på tryk. Vi ses på ☛ omnibus.au.dk! s. 2

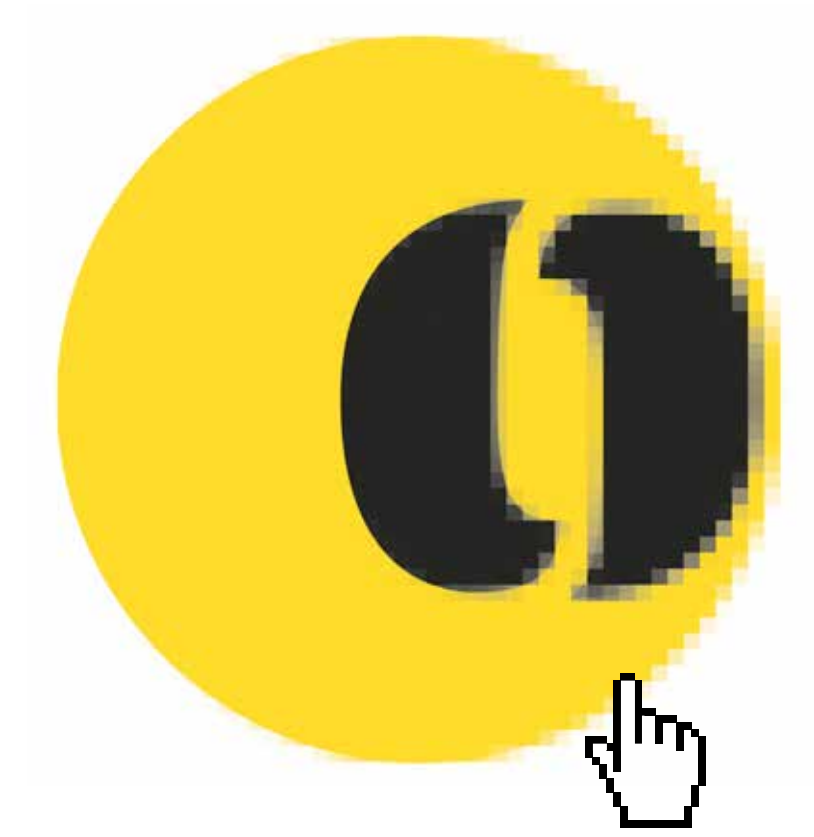

Du sidder med sidste trykudgave af *Omnibus* i hånden

Universitetsledelsen har besluttet, at *Omnibus* skal digitaliseres, og denne avis bliver den sidste på tryk. *Omnibus* er fortsat AU's officielle avis, og fremover vil vi løbende bringe uafhængig journalistik og nyheder til AU's studerende, medarbejdere og andre interesserede på **omnibus.au.dk**

Gå glip af nyheder fra *Omnibus*
– tilmeld dig vores nyhedsbrev og følg os på Facebook og Twitter.

Tilmeld dig nyhedsbrevet på **omnibus.au.dk** **facebook.com/Omnibus.au.dk** **@OmnibusAU**

kolofon

omnibus.au.dk

Omnibus *udgives af Aarhus Universitet seks gange om året til universitetets studerende og ansatte.*
Omnibus *har redaktionel frihed og redigeres uafhængigt af særinteresser hos nogen gruppe ved Aarhus Universitet.*

Redaktionen
Vi modtager meget gerne input.
Ring, skriv, eller kig forbi redaktionen:

Omnibus
Fuglesangs Allé 4,
bygning D (2623), lokale D2a
8210 Aarhus V
Telefon: 8715 3619
omnibus@au.dk

Lotte Bilberg, *(lobi)*
ansvarshavende redaktør
Telefon: 8715 3619
Mobil: 5133 5344
lobi@au.dk

Marie Groth Andersen, *(mga)*
journalist
Telefon: 8715 3058
Mobil: 5133 5053
mga@au.dk

Adam Anker-Møller, *(aa-m)*
studenterskribent
aankermoller@au.dk

Foto
Lars Kruse, fotograf
lk@au.dk

Jesper Rais, fotograf
jesperrais@au.dk

Anders Trærup, fotografelev
avt@au.dk

Maria Randima, fotografelev
mrbs@au.dk

Design og layout
Astrid Friis Reitzel, grafisk designer
afr@au.dk

Oversættelse
Peter Lambourne, oversætter
peter@lambourne.dk

Korrektur
Charlotte Boel, kommunikationsmedarbejder
cbo@au.dk

Produktion
vahle+nikolaisen

Oplag
10.000

ISSN 2245-9456

Distribution
Intern post på Aarhus Universitet.
Den nyeste udgave af *Omnibus* kan findes i standere og kantiner overalt på universitetet.

Annoncer
Tom A. Poulsen, A&P University Solutions
Telefon: 6128 8517
tp@apuss.dk

Skribent
Joan Rask, freelancejournalist
joanrask@gmail.com

AARHUS UNIVERSITET

In English, please!

Omnibus is published in English as a web-based newspaper.

Just scan the code with your smartphone if you'd like to read the newspaper in English.

You can also find the English version at **omnibus.au.dk/en**

Takker af efter fire år i ilden

FARVEL Per Dahl træder den 1. marts tilbage som fællestillidsrepræsentant for de akademiske medarbejdere på AU.

af Marie Groth Andersen
foto Anders Trærup

»Det har været anstrengende. Men også sjovt og spændende.« Sådan karakteriserer Per Dahl de knap fire år, han har fungeret som fællestillidsrepræsentant for de akademiske medarbejdere (VIP'er og AC-TAP'er) på Aarhus Universitet.

Fire intense år

Han trådte til i foråret 2012 året efter den faglige udviklingsproces på AU og var også involveret i Koldausagen. Fyringsrunden i begyndelsen af 2014 krævede også sit af den afgående fællestillidsrepræsentant, der for sin håndtering af sparerunden blev tildelt årets tillidspris af Dansk Magisterforening i 2014. Siden har dimensioneringen, fremdriftsreformen og regeringens øvrige besparelser på forskning og uddannelse givet Per Dahl bekymringsrynker i panden.

Om rollen som fællestillidsrepræsentant siger han:

»I bedste fald får man en lille smule indflydelse og er med til at sætte små accenter rundt omkring. Men det er ledelsen, der kører maskinrummet.«

Skal han selv pege på en sådan accent eller to, nævner han blandt andet en bedre proces for og ikke mindst opfølgning på de psykiske arbejdspladsvurderinger. Det samme gælder i forhold til lønforhandlinger på AU, som han mener er blevet mere gennemsigtige. Og selvom det ikke blev skrevet ind i AU's strategi eller udviklingskontrakt, mener han også, det er lykkedes at sætte kompetenceudvikling på dagsordenen.

AU mangler en offentlighed

Men der venter hans arvtager flere uløste problematikker.

»Det største problem er, at universitetet mangler en offentlighed – et rum med plads til refleksion og ræsonnement, hvor vi som medarbejdere kan debattere AU-forhold. Det problem har vi ikke løst, og der er ikke udsigt til, at det bliver løst.«

Han fortsætter:

»Med fremdriftsreformen og dimensioneringen kommer vi til at se flere kortvarige, midlertidige ansættelser. Og der vil ske personalereduktioner, så der er brug for at se på, hvordan vi sikrer ordentlige fratrædelsesordninger og seniorordninger.«

Per Dahl vedstår, at det gør lidt ondt at slippe hvervet som fællestillidsrepræsentant. Og han fortsætter da også som tillidsrepræsentant på Arts frem til 1. september. Samtidig glæder han sig til at få mere tid til forskning.

Vi troede, vi havde skabt en robust organisation, men …

DAV! Lektor Olav W. Bertelsen fra Institut for Datalogi overtager posten som fællestillidsrepræsentant efter Per Dahl. Hans hovedfokus er at medvirke til, at AU er en god arbejdsplads til trods for de alvorlige økonomiske udfordringer.

af Marie Groth Andersen
foto Maria Randima

Olav W. Bertelsen er netop blevet valgt som ny fællestillidsrepræsentant for VIP'er og AC-TAP'er, da *Omnibus* møder ham. Som den eneste kandidat på listen kommer valget ikke bag på ham. Og han er glad for at være blevet valgt, understreger han.

»Men jeg har det også blandet med det. Fordi det betyder, at der er ting, jeg ikke længere har tid til. Ting, som har været hovedindhold i mit arbejde indtil nu, blandt andet undervisning.«

Vil lægge pres på ministeriet

Olav W. Bertelsen ser det som sit helt overordnede fokus at medvirke til, at AU kan være en god arbejdsplads i en situation, hvor universitetet står over for alvorlige økonomiske udfordringer.

»Vi troede, vi havde skabt en robust organisation oven på besparelserne og fyringsrunden i 2014. Men så kom der yderligere besparelser fra regeringens side.«

I den sammenhæng kan det blive nødvendigt at tænke sin rolle bredere end blot i AU-regi, mener han.

»Jeg tror, det kan være en fordel at tænke længere ud politisk og samarbejde med tillidsrepræsentanterne på de øvrige universiteter og med de faglige organisationer for på den måde at være med til at lægge pres på ministeriet.«

Vi skal stå sammen

Selvom han er valgt som fællestillidsrepræsentant for de akademiske medarbejdere på AU (AC-TAP'er og VIP'er), ser han også sig selv som tillidsrepræsentant for de øvrige personalegrupper på AU.

»Det er vigtigt at vi står sammen som medarbejdere over for ledelsen. Det kommer vi længst med.«

Læs mere:
På **omnibus.au.dk** kan du læse Olav W. Bertelsens kommentarer til blandt andet Psykisk APV 2015, fyringer og fratrædelser, årets lønforhandling og sin stil som fællestillidsrepræsentant.

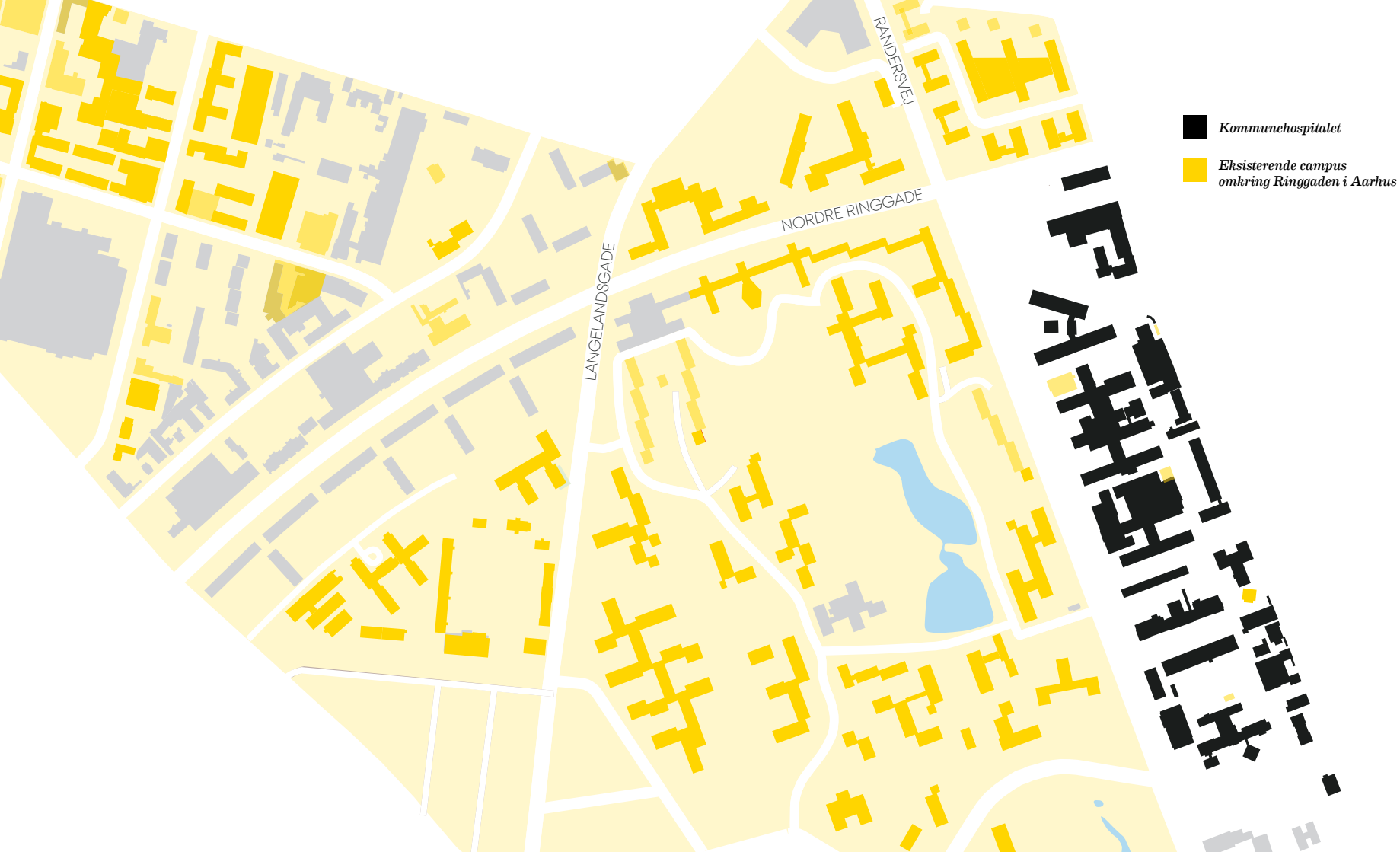

»Byg den campus, I har brug for, men find først et overordnet koncept«

POTENTIALE *Omnibus* har talt med arkitekt Jean Pierre Bolívar, partner siden 2008 i BUSarchitektur, der står bag store universiteter og bygningsværker over hele verden. Et af universiteterne tiltrækker sig særlig opmærksomhed – University of Vienna. Nyopført og taget i brug 2008-14.

af Joan Rask
fotos Maria Randima

Find ud af, hvad I gerne vil have – og hvad I IKKE vil. Så enkelt lyder rådet fra partner og arkitekt Jean Pierre Bolívar, BUSarchitektur, der er internationalt anerkendt for universitetsprojekter i størrelse "large". Han er projektmager og en del af det team, der står bag koncept, udvikling og opførelse af Vienna University of Economics and Business (Campus WU). Et universitet, der på nogle områder ligner Aarhus Universitet.

»Campus WU begyndte omvendt. Her var det universitetet, der skulle passe ind i landskabet og samtidig skabe korridorer mellem byen og Prater Park. Vi byggede nærmest ind i parken og helt tæt op til byen,« siger Jean Pierre Bolívar.

Han er sikker på, at Campus WU blev en succes, fordi bygherrerne vidste, hvad de ville. Alle kræfter hos BUSarchitektur kunne derfor bruges på at løse opgaven.

»Mange har brug for assistance til afklaringsprocessen, og det er ofte en god investering at begynde med en masterplan og konceptudvikling, hvor man har arkitekter med på råd,« siger han.

Kobling til byen

To centrale elementer var i spil i det koncept, der blev brugt i Wien. Det ene var koblingen til bymiljøet, byens største park Prater Park og kunsthallen VIENNAFAIR. Det andet var, at området skulle give plads til dialog og være et sted, hvor viden og mennesker mødes, og samtidig åbne sig op for naboerne som for eksempel kunsthallen VIENNAFAIR.

Jean Pierre Bolívars erfaring siger, at det hurtigt bliver kvadratmeter, digitale muligheder, klassestørrelser, teknik og valg af bygningsmaterialer, der bliver fokuspunkter, når en bygherre sætter retning for en arkitektkonkurrence. Hans forslag er enkelt.

»Lav en konkurrence for arkitekter, og bed dem komme med forslag til, hvordan universitetet udvikler et koncept og en masterplan for den nye campus, og hvordan konkurrencevilkårene skal være, når det endelige projekt udbydes.«

Masterplanen var den første opgave i Wien. Her definerede BUSarchitektur hele den overordnede plan for universitetet.

Fremtidens universitet

Håb for fremtiden, en tredimensional virkelighed, en ny verden og et univers, hvor forskning og læring får optimale vilkår. Sådan omtaler de verdenskendte arkitekthuse Campus WU i en video fra den officielle åbning. De fem selvstændige bygninger, der i dag udgør Campus WU, har hver sit designhus bag sig. Det kan ses, og effekten af arkitekternes forskellige nationale ståsted, der er blevet et universitet med et internationalt og urbant udtryk.

Bygningen »Student Center« er fx tegnet af den japanske arkitekt Atelier Hitoshi Abe (Sendai/Los Angeles), og det er den irakisk/britiske arkitekt Zaha Hadid (Hamborg), der står bag bygningen, som rummer bibliotek og læringscenter. Sir Peter Cook og CRAB Studio (London) har stået for administrationsbygningen: en bygning, der sætter helt nye standarder for »kedelige« administrationsgange. Her væver farverne gul og orange sig organisk ind i bygningsværket. I det hele taget er ordet »kedelig« helt unødvendig i ordforrådet, når arkitekturen på Campus WU får sat ord på.

Liv fra morgen til aften

Et andet centralt krav fra bygherren var, at campussen skulle åbne sig op og være mødested fra tidlig morgen til sen aften for studerende, medarbejdere og byens borgere.

»Vi skabte åbne områder, man skal gå hen over for at komme fra et sted til et andet. Når mennesker skal flytte sig, møder de nye mennesker. Det understøtter bygningerne og den måde, de er placeret i forhold til hinanden. Den tænkning gælder også inde i selve bygningerne.«

Jean Pierre Bolívar bor i Wien og kommer ofte i campusområdet.

»Jeg kommer der med mine børn, går på café, bruger legepladserne og krydser pladserne, når vi skal et sted hen. Jeg synes, det fungerer,« siger han.

Læs mere:
www.wu.ac.at
www.busarchitektur.com/en

Mathilde Reinecke og Nanna Rubin, læser historie på 2. semester:

»Fællesområder, læsesale, arbejdskroge og studenterkøkkener er vigtige. Vi er her jo for at arbejde og flytter ind om morgenen med vores bøger og computer, så det er rart med arealer, hvor det er godt at sidde og læse, og hvor man kan varme sin medbragte frokost i en mikroovn og koge vand til en kop kaffe. Sofaer og grønne planter er også rart. Og så må udendørsarealerne også gerne kunne bruges til læsegruppemøder om sommeren. Hvis den nye campus bliver attraktivt nok, ville vi godt kunne finde på at krydse gaden for at bruge faciliteterne.«

Voxpop:

Drømmecampus: Grønne områder, bløde sofaer – og elkedler

Tegn og fortæl: *Omnibus* har spurgt hverdagens eksperter, de studerende, hvad der er vigtigt at holde sig for øje, når AU skal skabe et helt nyt campusområde i hospitalsbygningerne og -arealerne på Nørrebrogade i Aarhus.

Frederik Kjær, læser informationsvidenskab på 9. semester:

»Jeg læser på Katrinebjerg, hvor man ikke rigtig har fornemmelsen af at være en del af et campusmiljø. Men opbygningen i Nygaard-bygningen fungerer faktisk godt, så det kunne man godt lade sig inspirere af. Her ligger auditoriet centralt i bygningen. Ovenpå ligger biblioteket, og i kælderen er der et rum med poolbord og hængekøjer. Rundt om er der masser af studiepladser. Det giver en god sammenhæng og et miljø, hvor nogle er på vej til forelæsning, nogle sidder og læser, og andre slapper af.«

Lise Ollendorff, læser teologi på 7. semester:

»Man skal ikke blande for mange studier sammen ét sted, som man har gjort her i Nobelparken. Vi er for forskellige. Det er efter min mening bedre for studiemiljøet og sammenholdet at samle færre studier, der er i familie med hinanden. Og så skal man prioritere grønne områder, træer, buske, borde og bænke, så udendørsarealerne ikke kun er parkeringspladser, sten og beton. Det er der ikke meget rekreativt over. Det fungerer godt i Universitetsparken, mens det virker så industrielt her i Nobelparken.«

Emil Andreasen Klahn og Mikkel Krægpøth, læser kemi på 6. semester:

»Der skal være frirum med sofaer og plads til afslapning. Det betyder noget for studiemiljøet, at der er plads til at lave andet end kun at studere. Det giver én lyst til at være her og gør noget for ens tilhørsforhold til universitetet. Og så skal der være gode grupperum med tavler – kridttavler! Smartboards er for langsomme, og tuscherne til whiteboards er altid tørret ud.«

(mga)

fakta

Fra kommunehospital til campus

I 2019 overtager AU de bygninger og arealer på Nørrebrogade, der tidligere husede Kommunehospitalet – det nuværende Aarhus Universitetshospital. Tidligst i 2020 forventes det, at AU kan begynde at flytte forsknings- og undervisningsaktiviteter til det nye område, der først skal gennemgå en renovering.

Der er tale om 110.000 m2 bygningsareal, og flere af bygningerne er tegnet af arkitekt C.F. Møller, der også har tegnet Aarhus Universitets bygninger i Universitetsparken.

AU har ikke ret til selveje. Derfor lejer universitetet bygningerne af Forskningsfondens Ejendomsselskab A/S (FEAS), som har købt bygningerne af Region Midtjylland for 807,5 millioner kroner.

AU's vision for det nye campusområde

At styrke og samle en række af universitetets forskningsaktiviteter. Både gennem udvidelse af de eksisterende aktiviteter og gennem flytning af nogle af de aktiviteter, der nu er spredt på forskellige lokaliteter.

Mulighed for at renovere eksisterende forsknings- og undervisningsfaciliteter og at udbygge nye forskningsfaciliteter.

Opførelsen af forsker- og studieboliger samt udvidet samarbejde med både etablerede og nyetablerede virksomheder er også blandt overvejelserne.

Læs mere:
medarbejdere.au.dk

Hvordan kommer man hinanden ved på et stort institut?

FRA KOLLEGA TIL KOLLEGA I 2011 fusionerede seks mindre institutter til det nuværende Institut for Biomedicin med 450 medarbejdere fordelt i seks bygninger. Men hvordan kommer man hinanden ved, når man ikke henter kaffe ved den samme automat eller spiser i samme frokoststue? En udvidet frokostpause hver måned krydret med gratis sandwich og ikke mindst informative oplæg fra kolleger er en del af opskriften.

af Marie Groth Andersen
fotos Jesper Rais

Professor Søren Paludan er ved at rigge sin PowerPoint-præsentation med titlen 'Recognition of herpesvirus by the innate immune system' til. Imens fylder hans kolleger fra Institut for Biomedicin de hundrede siddepladser i auditoriet – og tømmer fadene med sandwich. Årets første institutseminar kan gå i gang.

Siden marts sidste år har de tre yngre forskere fra Institut for Biomedicin, adjunkt Camilla Gustafsen, lektor Anja P. Einholm og gruppeleder Mark Denham hver måned arrangeret et frokostseminar af en times varighed for deres kolleger. Baggrunden for seminarerne er netop institutsammenlægningen tilbage i 2011, hvor seks mindre institutter blev lagt sammen til det nuværende Institut for Biomedicin. Trods sammenlægningen var de ansatte dog fortsat fordelt i seks forskellige bygninger i Universitetsparken i Aarhus, og der manglede et forum, som kunne bringe kollegerne sammen, fortæller Camilla Gustafsen.

»Det kan være svært at føle sig som et institut, når man sidder spredt rundt om i forskellige bygninger.«

Hvad gør vi?

At det lige var de tre, der kom til at stå for institutseminarerne, var i udgangspunktet lidt af en tilfældighed.

»Idéen til seminarerne opstod på et netværksmøde for postdocer i begyndelsen af sidste år, hvor vi alle tre var med. Her faldt snakken tilfældigvis på, hvad man kunne gøre for at ryste instituttet bedre sammen. Institutleder Thomas G. Jensen var hurtig til at gribe idéen og bad os gå videre med den. Så det gjorde vi,« fortæller Anja P. Einholm.

Men måske er det ret naturligt, at idéen netop dukkede op blandt instituttets yngre forskere, mener hun.

»De ældre kender nok hinanden lidt bedre, end vi gør. Så derfor har vores behov for at skabe kontakt til kollegerne nok været større.«

Opbakning fra kolleger

I første omgang planlagde de tre arrangører seminarer for resten af året. Og opbakningen til seminarerne har været så fin, at de heller ikke har tøvet med at planlægge dette års seminarrække. Både datoer og talere ligger fast for 2016. Og kollegerne vil gerne både sidde på tilhørerpladserne i auditoriet – og stå på talerstolen, fortæller Camilla Gustafsen og Anja P. Einholm.

»Der kommer typisk omkring 70 kolleger til hvert seminar. I dag er det særligt velbesøgt med omkring 100 deltagere. Og sidste år oplevede vi kun, at én af de indbudte talere takkede nej, fordi vedkommende ikke havde lyst, mens én taler ikke kunne på den pågældende dato. Derudover har alle andre sagt ja til at holde oplæg. Det er ret flot, også fordi der ligger et stykke arbejde i at forberede et oplæg af tre kvarters varighed. Men det vil folk gerne.«

> **Det kan være svært at føle sig som et institut, når man sidder spredt rundt om i forskellige bygninger.**
>
> *Camilla Gustafsen, adjunkt på Institut for Biomedicin*

Hvad går folk og roder med?

Oplæggene har været meget forskellige. Nogle oplægsholdere fokuserer på den metode, de anvender i deres forskning, mens andre fortæller om resultater fra deres forskningsprojekter. Og det er brugbart at høre om kollegaernes arbejde, mener Camilla Gustafsen og Anja P. Einholm.

»Det er med til at skabe en viden om, hvem man kan gå til på instituttet for at få hjælp i forskellige sammenhænge. Og det er altid interessant og inspirerende at høre, hvilke spørgsmål folk stiller sig selv – og hvordan de forsøger at besvare dem i deres forskning,« siger Camilla Gustafsen.

»Ja, det inspirerer til nye måder at tænke på,« supplerer Anja P. Einholm.

I auditoriet er Søren Paludan ved at runde sit oplæg af. Men flere af hans kolleger vil lige vide lidt mere om projektet og metoden, inden de lader ham slippe.

Professor Søren Paludan i gang med sit oplæg på januars institutseminar på Institut for Biomedicin.

Institutleder:

Seminarer styrker sammenhængskraften på instituttet

Institutleder på Institut for Biomedicin, Thomas G. Jensen, tøvede ikke med sin opbakning, da idéen om et månedligt institutseminar opstod på et møde sidste år. Efter knap et år med de månedlige seminarer er han ikke i tvivl om seminarernes betydning for instituttet.

»De er vigtige for sammenhængskraften på instituttet, fordi de er med til at udbrede kendskabet til hinanden og giver inspiration til forskningsarbejdet og til nye samarbejdsrelationer. Og så er der rigtig god stemning på seminarerne.«

At de ansatte hver måned hiver en time ud af deres kalender for at gå til seminarerne, er for ham at se en rigtig god investering for instituttet.

»Det er klart det værd. Det koster instituttet en sandwich per medarbejder, og det er da billigt i forhold til, hvad vi får ud af det.«

Ikke eneste initiativ

Han understreger, at institutseminarerne ikke er eneste tiltag i bestræbelserne på at ryste det store institut sammen.

»Det er ét af flere tiltag. Men formen har vist sig at være meget velegnet hos os. Så det er en form, vi arbejder videre med i andre konstellationer. Vi har blandt andet god erfaring med, at netværk for henholdsvis nyligt fastansatte videnskabelige medarbejdere, lektorer og ikke-fastansatte VIP'er også er med til at styrke sammenhængskraften på instituttet,« fortæller han. *(mga)*

Voxpop:

Derfor prioriterer vi at komme til institutseminarer:

Charlotte Thornild Møller, videnskabelig assistent:
»Jeg arbejder i Christian Kanstrup Holms gruppe, som har et tæt samarbejde med Søren Paludans gruppe. Så jeg vil gerne bakke op, nu hvor det er Søren, der holder oplæg. Jeg prioriterer typisk at komme, når seminaret tager et emne op, der relaterer til mit felt. Generelt er det en god måde at få et brush-up på, hvad der sker inden for feltet. Seminarerne er et godt tiltag, som jeg gerne vil støtte.«

Jane Hvarregaard Christensen, lektor:
»Jeg var desværre kun med til et par af institutseminarerne sidste år, fordi jeg i stedet prioriterede at deltage i nogle mere specialiserede seminarer. Men i år har jeg tænkt, at jeg vil prioritere institutseminarerne. Netop fordi de har et bredt publikum og præsenterer mange forskellige forskningsområder, kan de åbne øjnene for nye samarbejder og nye måder at gribe forskningen an på. De institutseminarer, jeg har været til, har også været meget inspirerende. Og da jeg blev spurgt, om jeg vil tale på et af seminarerne senere i år, sagde jeg selvfølgelig ja. Både fordi jeg generelt gerne vil formidle min forskning, og fordi publikum er bredt og derfor går til min forskning fra mange forskellige vinkler.«

Marina Romero-Ramos, lektor:
»For mig er der tre grunde til at deltage i institutseminarerne. Det er interessant at høre kolleger fortælle om deres forskning. Det er en mulighed for at opnå viden om nye teknikker og metoder samt mulige samarbejdsrelationer. Og så er der det personlige aspekt i det – jeg vil gerne bakke op om og vise respekt for de kolleger, der stiller deres viden til rådighed på seminarerne. Derfor prioriterer jeg meget højt at deltage, og bliver jeg forhindret, forsøger jeg at huske at sende en mail til den pågældende taler og beklage det. Jeg har flere gange oplevet at kunne bruge input fra institutseminarerne i mit forskningsarbejde, så jeg finder dem meget brugbare.«

Anja P. Einholm (tv.) og Camilla Gustafsen var ikke kolleger før institutsammenlægningen i 2011, de tilhørte henholdsvis Institut for Medicinsk Biokemi (c) og Institut for Fysiologi og Biofysik. Begge savnede indsigt i, hvad deres kolleger på det nye, store institut gik og lavede. Derfor har de sammen med Mark Denham taget initiativ til de månedlige institutseminarer, hvor de opfordrer en kollega til at fortælle om sin forskning.

fakta

Institutseminarer på Biomedicin

- Finder sted den første tirsdag i hver måned i frokostpausen fra kl. 12 til 13.
- Talerne er instituttets egne forskere, der fortæller om aktuelle forskningsprojekter og metoder.
- Instituttet giver sandwich og vand ved seminaret.

noter

Tre studerende finder studiejob til dig

Er du en af de mange studerende, der mangler relevant erhvervserfaring for at komme i betragtning til et job? Så kan de tre AU-studerende Anders Alrøe, Mathilde Skydt Ganderup og Christoffer Vigen måske hjælpe dig.

De har startet virksomheden Opia Headhunting i regi af Studentervæksthus Aarhus, og de kan hjælpe med at finde et studiejob eller en kort praktikperiode. De har indtil nu hjulpet mere end 30 studerende, siden projektet startede i 2014.

»Vi har et bredt netværk af små og mellemstore virksomheder, der gerne vil ansætte studerende. Derfor kan vi matche de studerende med virksomheder, der passer til dem, og vice versa,« siger Anders Alrøe.

Du finder Opia Headhunting på **opiaheadhunting.dk**, hvor du kan oprette dig i deres CV-bank. *(aa-m)*

Ny semesterstruktur på ST

Fakultetsledelsen på ST har besluttet, at fakultetet fra 1. september 2017 overgår til semesterstruktur i stedet for den nuværende kvartersmodel. Den nye semesterstruktur vil ifølge fakultetsledelsen give mulighed for at udbyde længere kurser, og samtidig forventes det, at strukturen vil føre til mindre stress blandt de studerende. *(aa-m)*

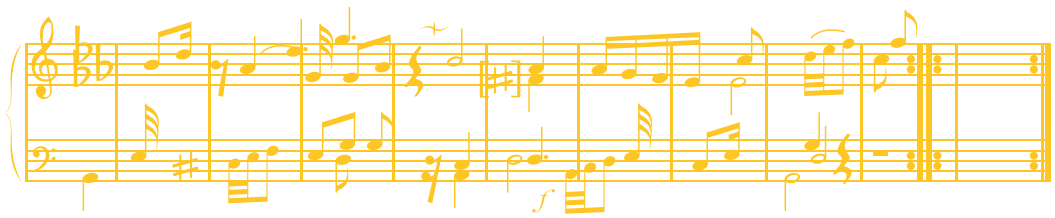

Kom i sidste øjeblik

– og få sød musik i ørerne til en god pris

Drop alt om først til mølle. Aarhus Symfoniorkester opfordrer i stedet studerende til at komme til deres koncerter i sidste øjeblik.

Studerende har nemlig mulighed for at komme billigere til symfonikoncerter, hvis de medbringer deres studiekort, når de køber billetter i Musikhusets billetsalg.

Billetten kan købes fra en time før, koncerten begynder, og en Last Minute-billet koster ved normale koncerter 60 kroner og kan købes, så længe der ikke er udsolgt. Til koncerter med forhøjede billetpriser koster en Last Minute-billet 75 kroner. *(aa-m)*

Kast dig ud på sprogbørsen på AU

Vil du blive bedre til et fremmedsprog og lære en ny kultur bedre at kende samtidig? Så er »Language Tandem at AU« måske noget for dig. Projektet, der er nystartet på AU, giver studerende og ansatte chancen for at udvide deres netværk, samtidig med at de styrker deres sproglige kompetencer.

Aarhus Universitet har studerende og ansatte fra mange forskellige lande, og det er det, der har givet idéen til, at studerende og ansatte kan styrke deres sprog og få et indblik i hinandens kulturer.

Hvis du har mod på og lyst til at kaste dig ud i Language Tandem at AU, skal du sende en mail til Sonja Wolf på sonja.wolf@cas.au.dk. Det er muligt for både ansatte og studerende på AU at være en del af programmet. *(aa-m)*

Erhoff Prisen 2016

Erhoff Fonden uddeler i 2016 to hæderspriser:

Erhoff Prisen på kr. 250.000 og
Erhoff Fondens Talentpris på kr. 50.000.

Erhoff Prisen gives til en person eller institution, som har udført en helt ekstraordinær og international anerkendt indsats indenfor udforskning eller behandling af sygdomme, herunder sygdomsforebyggelse.

Erhoff Fondens Talentpris tildeles en særdeles talentfuld forsker under 40 år. Karakteristisk gives talentprisen til en forsker på post. doc.- eller adjunktniveau med omfattende og originale videnskabelige bidrag til sit biomedicinske forskningsfelt.

Ingen af priserne kan ansøges, men bestyrelsen afgør på grundlag af offentligt indkaldte kollegiale nomineringer, hvem priserne tildeles.

Bestyrelsen for Erhoffs Fond indkalder til kollegial nominering af kandidater til Erhoff Prisen 2016 og Erhoff Fondens Talentpris 2016.

Nomineringen skal indeholde:

- Kort begrundelse (1-2 sider) med fremhævelse af kandidatens væsentligste forskningsbidrag, gerne underbygget af bibliometrisk analyse fra f.eks. Science Citation Index.
- Curriculum Vitae
- Videnskabelig publikationsliste

Kollegiale nomineringer bedes indsendt i 4 eksemplarer og må gerne være på engelsk.

Nomineringer sendes senest 1. marts 2016 til:

Direktør Thor O. A. Erhoffs Familiefond
c/o Advokat Niels Kahlke
Købmagergade 3
1150 København K
Tlf. 33 12 25 50

Der henvises i øvrigt til fondens hjemmeside:
www.Erhoffs-Familiefond.dk

Bestyrelsen for Erhoffs Fond:

Professor Oluf Borbye Pedersen (fondens formand)
Organisationspsykolog Mette Amtoft
Direktør Hans Barth
Advokat Niels Kahlke

Direktør Thor O. A. Erhoffs Familiefond

Stadig mangel på studiepladser på Aarhus BSS

PLADSMANGEL I eksamensperioden er der ekstra pres på studiepladserne rundt om på campus. Derfor vakte det kritik fra de studerende, da 40-50 studiepladser blev sløjfet på Aarhus BSS for at give plads til karrierecenter. Kritikken imødekommes nu med 55 nye studiepladser. Tak, så er vi tilbage ved status quo, lyder det fra Oeconrådet.

af Marie Groth Andersen
foto Jesper Rais

Økonomistuderende Sidsel Åris Petersen

Det vakte irritation og frustration blandt studerende på Fuglesangs Allé i Aarhus, da 40-50 studiepladser på 4. sal i S-bygningen blev nedlagt for at gøre plads til karrierecenter. Og det gjorde ikke de studerende mildere stemt, at studiepladserne blev inddraget i november lige op til eksamensperioden, hvor der er ekstra stor rift om pladserne.

»Det er problematisk, at man nedlægger studiepladser til fordel for administration. Min årgang brugte det sted meget. Det var rigtig godt til gruppeforberedelse, det var nogle af de allerbedste studiepladser overhovedet,« lød det fra økonomistuderende Sidsel Åris Petersen.

55 nye pladser

Eigil Jensen, der er teknisk chef på Aarhus BSS, lovede i december at undersøge mulighederne for at erstatte de nedlagte studiepladser. Og det er nu lykkedes at oprette 55 nye studiepladser i de lokaler, der tidligere husede karrierecentret.

»Jeg synes, det var oplagt at bruge pladsen til studiepladser, og mener, det er blevet nogle attraktive pladser centralt placeret ved hovedindgangen.«

Der er tale om midlertidige pladser, som det også var tilfældet med de pladser, der blev nedlagt i S-bygningen.

»Når det er sagt, er det ikke sådan, at der står andre på spring til at indtage området,« siger Eigil Jensen, der generelt er opmærksom på manglen på studiepladser. Og han håber på også at kunne oprette flere nye pladser i I-bygningen.

Det, jeg håbede på

Sidsel Åris Petersen har endnu ikke selv haft lejlighed til at benytte de nye studiepladser.

»Men jeg kan se, at flere fra mit hold har benyttet dem. Jeg synes, det er rigtig fedt, at ledelsen har fulgt op på kritikken og ved at oprette de nye pladser viser, at de har fokus på at bevare studiepladserne. Det var lige præcis det, jeg havde håbet ville ske, da jeg gik ud med kritikken.«

At pladserne ikke lige er placeret i S-bygningen, og at de er midlertidige, er for hende at se o.k.
»Det vigtige er, at ledelsen har øje for, at der er generel mangel på studiepladser.«

Status quo

Hos Oeconrådet er man også godt tilfreds med, at de nedlagte studiepladser er blevet erstattet. Men det er ikke gjort med de 55 pladser, mener Louise Munck Højgaard, medlem af Oeconrådet og næstformand i Fagstudienævnet ved Økonomi.

»Det er godt, at pladserne er blevet genetableret. Men vi manglede også studiepladser, før pladserne på fjerde sal i S-bygningen blev nedlagt. Så nu er vi tilbage ved status quo, problemet er ikke løst endnu.«

Hun anerkender dog, at det er lettere sagt end gjort at løse pladsmanglen.

»Der er jo stort pres på lokalerne på Aarhus BSS – og på AU generelt. Så vi har heller ikke et klart bud på en løsning. Men det er rart at vide, at ledelsen er opmærksom på problematikken. Og alle pladser vil blive taget imod med kyshånd.«

noter

Ny undersøgelse: Internationale studerende trives på AU

Det kan være forbundet med øget usikkerhed og stress at studere i udlandet. Men en ny undersøgelse, der sammenligner 111 danske og 129 internationale studerende på Aarhus Universitet, viser, at de internationale studerende trives stort set lige så godt som deres danske medstuderende.

Resultatet overrasker ph.d.-studerende ved Psykologisk Institut, Simon Ozer, der står bag undersøgelsen. Han havde forventet, at de internationale studerende var mere stressede, end det var tilfældet.

Undersøgelsen peger på, at væsentlige faktorer for internationale studerendes trivsel er et godt socialt netværk, fravær af diskrimination og evnen til at begå sig i det danske samfund og på universitetet. I forhold til sidstnævnte faktor spiller engelskkundskaber en rolle. *(mga)*

Foto: Lars Kruse

Lunde Larsen overdrager udpegning af nye UVVU-medlemmer til Statsministeriet

Det bliver justitsminister Søren Pind (V), der får til opgave at udpege de nye medlemmer og suppleanter til Udvalgene Vedrørende Videnskabelig Uredelighed (UVVU). Ansvaret ligger ellers formelt hos uddannelses- og forskningsminister, Esben Lunde Larsen. Men efter anklager om plagiat og selvplagiat i Esben Lunde Larsens ph.d.-afhandling, har han bedt Københavns Universitet undersøge, hvorvidt der i hans afhandling er sket brud på god videnskabelig praksis. KU's praksisudvalg, som behandler sagen, er endnu ikke klar med sin afgørelse. Finder praksisudvalget, at der er sket brud på god videnskabelig praksis, kan sagen blive genstand for granskning i UVVU. Og for ikke at ende med et habilitetsproblem, overdrager Esben Lunde Larsen derfor ansvaret for udpegningen. *(mga)*

Bachelor-studerende på barrikaderne for flygtninge

STUD.AKTIVIST Filosofistuderende Tanja Valentin Francis Burke nøjes ikke med at betragte den såkaldte flygtningekrise gennem medierne. Hun stod ved grænsen, da flygtningestrømmen for alvor ramte Danmark. Siden tog hun til Athen og sluttede sig til en anarkistisk gruppe, der hjælper flygtninge. Hjemme igen bistår hun flygtninge på asylcentre og aktionerer for at råbe politikerne op. Og så er der også et studie, der skal passes.

af Marie Groth Andersen
fotos Maria Randima og privatfotos

Tanja Valentin Francis Burke sidder med en kop kaffe foran sig i Nobelparkens kantine. Den er tiltrængt. Hun har netop afleveret sin bacheloropgave, og det har været hårdt arbejde at få den færdig. For lige så passioneret, hun er omkring sit studie, lige så passioneret er hun som aktivist, der kæmper for bedre vilkår for mennesker på flugt.

Det har derfor været et hæsblæsende efterår, hvor hun har arbejdet på sin opgave på nogle ret særprægede locations. Blandt andet i tog til og fra asylcentre i Jylland, i et besat hus i Athen og i et telt på Rådhuspladsen i Aarhus.

Vidne til historien

Ligesom mange andre danskere så Tanja Valentin Francis Burke forundret til, da strømmen af flygtninge fra blandt andet Syrien og Irak i sensommeren for alvor nåede Danmark. Men hun nøjedes ikke med at måbe foran tv'et. Tanja Valentin Francis Burke tog til grænsen for at hjælpe – og for at opleve situationen med egne øjne.

»Jeg føler, at det er historisk, det, vi er vidne til i øjeblikket. Og jeg vil gerne kunne sige til mine børn, at jeg gjorde noget,« fortæller hun.

Mødt med peberspray

»Vi var en gruppe, som tog til Padborg for at dele tøj, vand og mad ud til flygtningene. Her mødte vi grotesk meget politimodstand. Vi måtte ikke tale med flygtningene eller give dem noget. Og politiet truede os med detention,« fortæller Tanja Valentin Francis Burke videre.

»Vi så, hvordan politiet tilbageholdt flygtningene, og kunne høre dem råbe: 'Let us out!' Og i sympati råbte vi: 'Let them out!' Men så kom der en betjent hen til os og sagde: 'Jeg tæller til tre, og hvis ikke I har forladt stationen, får I peberspray.'«

Og 1-2-3. Så fik Tanja Valentin Francis Burke og de øvrige aktivister peberspray.

»Vi var forberedt, så vi havde mælk med til at skylle øjnene med. Men det var ret voldsomt.«

Sammen med de andre i gruppen tog hun derefter til Flensborg for at se, hvordan situationen var der.

»Her virkede politiet mere sympatiske, de forklarede os, hvad situationen var, og vi måtte også tale med flygtningene. Flere af dem kom gående uden sko på fødderne.«

Indigneret over dansk håndtering

Mødet med flygtningene gjorde stort indtryk på Tanja Valentin Francis Burke. Samtidig blev hun indigneret over måden, Danmark valgte at tage imod dem på.

»De her mennesker har brug for hjælp LIGE NU! Det kan ikke udskydes. Det er bare mennesker.«

Det gjorde hende harm at se flygtninge blive tilbageholdt af politiet, uden at de fik en ordentlig forklaring på hvorfor, som de kunne forstå. Og det gjorde hende vred, at hun ikke måtte tale med dem eller give dem vand og mad.

»Jeg følte, at vi fratog flygtningene deres menneskerettigheder. Og vi er ellers hurtige til at pege fingre ad andre nationer, der ikke overholder menneskerettighederne.«

Samme uge var hun med til at starte netværket Welcome to Denmark – Aarhus og var medarrangør af den store velkomstfest for flygtninge, #RefugeesWelcome, i Botanisk Have i Aarhus.

Frivillig i Grækenland

Herefter tog begivenhederne fart. Tanja Valentin Francis Burke tog en spontan beslutning om at tage til Athen for at opsøge frivillige, der hjælper de mange flygtninge, der strømmer igennem Grækenland.

»Jeg mødte en anarkistisk gruppe, der havde *squattet* (læs besat, *red.*) en bygning, hvor de husede flygtninge og gav dem mad, tøj, lægehjælp og praktisk information om deres videre færd gennem Europa. Jeg boede der i 14 dage under de samme vilkår som dem. Sov sammen med dem, spiste den samme dårlige mad, blev syg ligesom dem og var ikke i bad i de 14 dage, jeg var der.«

Sammen med de andre frivillige var hun med til at eskortere hundredvis af flygtninge fra Victoria Station i Athen hen til det besatte hus, hvor de fik et lægetjek, blev registreret og fik en nøgle til et værelse.

»Og så så vi dem typisk ikke de næste 24 timer, fordi de bare sov og sov, nu hvor de endelig var et trygt sted.«

Ussel behandling

Nogle af flygtningene viste hende video fra deres flugt.

»Jeg så, hvordan de blev forfulgt af kystvagter og fascister, der forsøgte at sejle gummibådene ned. Det gik for alvor op for mig, hvor mafiastyret deres flugt er, og hvor dyrt og farligt det er at flygte. Det koster som minimum 3.000 euro at komme til Europa – og det dobbelte, hvis du skal videre i Europa.«

Hun fortsætter:

»Jeg så, hvor ussel en behandling de får, fordi vi som internationalt samfund ikke gør noget. Og det gør, at jeg har svært ved at lægge det her arbejde fra mig.«

Det er ikke os, der er i krise

Hjemme igen fortsætter Tanja Valentin Francis Burke både kampen for at råbe politikerne op og det frivillige arbejde med at hjælpe flygtninge. Og i november var hun med til at oprette aktivistgruppen Flygtningeaktionen.

Hun er træt af den fortælling, hun konstant møder i medierne, om at de europæiske lande står med en flygtningekrise.

»Vi er ikke i krise. Det er flygtningene, der er i krise. Vi har ondt af os selv,« harcelerer hun.

»Selvfølgelig nytter det ikke, at ét land skal tage imod alle. Men vi har travlt med at sige, at det er dyrt at modtage flygtninge. Ja, det koster noget på kort sigt. Men hvorfor ikke se dem som en ressource? De kan skabe nye markeder, og vores kultur kan blive rigere af det. De flygtninge, der kommer herop, har penge og uddannelse. Det, de mangler, er tryghed.«

Besatte tidligere seminarium

Sammen med de andre aktivister i Flygtningeaktionen camperede hun i begyndelsen af december på Rådhuspladsen i Aarhus i solidaritet med asylansøgere, der indlogeres i teltlejre og på asylcentre langt ude på landet. Og i begyndelsen af januar var hun med til at besætte bygningen, der tidligere husede Jydsk Pædagogseminarium i Aarhus. Bygningen har stået tom siden i sommer og ville ifølge Flygtningeaktionen egne sig glimrende som asylcenter.

Det var Aarhus Kommune imidlertid ikke enig med aktivisterne i, og for sin deltagelse i aktionen indkasserede Tanja Valentin Francis Burke en sigtelse for husfredskrænkelse og en sigtelse for hærværk, fordi det var hende, der smadrede ruden, så aktivisterne kunne komme ind i bygningen.

»Da vi selv kontaktede VIA efter vores indtrængen og gjorde dem opmærksom på den smadrede rude og vores tilstedeværelse, har de valgt at lade sigtelserne frafalde. Så lige nu venter vi svar fra politiet om, hvorvidt de vælger at opretholde sigtelserne eller ej.«

Dyb indånding

Tanja Valentin Francis Burke tager jævnligt ud på flygtningecentre i Jylland og bistår flygtninge og asylansøgere. Men hun bryder sig ikke om at komme på de øde asylcentre.

»Et asylcenter er ikke et rart sted at være. Det ligger afsides, består ofte af skurvognslignende beboelse, hvor der er utæt, superkoldt og mugfornemmelse. Jeg skal tage en dyb indånding, hver gang jeg skal ind på et asylcenter.«

Det frivillige arbejde tager ikke alene tid, men gør også indhug i hendes SU. I december brugte hun 800 kroner på transport til og fra asylcentrene.

»Men alt andet er lige meget, i forhold til at folk får lov at overleve. Jeg har altid været berørt af mennesker, der ikke bliver behandlet ordentligt. Og jo mere jeg hjælper, jo tættere kommer jeg på de her mennesker. De bliver venner.«

For let at overhøre os

Tanja Valentin Francis Burke mangler nu at gøre sit tilvalg færdigt. Det bliver dog som fjernstuderende, for i februar flytter hun til Berlin, fordi hun tror, det er lettere at være aktivist i den tyske hovedstad.

»Det er svært at lave aktivisme i Danmark. Dels fordi folk ikke rigtig har fået øjnene op for, hvor forfærdelig situationen er. Fordi de ikke mener, situationen er så frygtelig igen. Eller ikke tror, det nytter noget. Og dels fordi folk ikke vil risikere noget. Grænsen går for mange ved at være med i en demonstration. Bannerdrop og det at besætte huse er for radikalt for de fleste. Men når vi laver en demonstration, er vores stemmer væk i det øjeblik, vi går hjem igen. Det er for let for politikerne at overhøre os.«

»Det er da lidt en falliterklæring at tage til Berlin. Det har jeg også selv overvejet. Men jeg er træt! Det er en stor kamp, der skal tages, før tingene vender i Danmark.«

Ambitiøs studerende

Beslutningen om at gå i brechen for bedre vilkår for flygtninge får imidlertid ikke Tanja Valentin Francis Burke til at slække på studieambitionerne. Tværtimod.

»Jeg vil gerne ind på en online-kandidatuddannelse med fokus på flygtninge og integrationspolitik, som udbydes i England. Og det kræver et snit på 11, så jeg kan ikke slække på mit studie. Og det har jeg i øvrigt heller ikke lyst til. Jeg er glad for mit studie, det er min mulighed for at komme til at lave det, jeg gerne vil. Så det er også derfor, jeg har skullet skrive en bachelor til et 12-tal, mens jeg har aktioneret.«

Opgaven, som bærer titlen 'The Beneficial Character of Markets – A Critical Assessment of the Relationship between Adam Smith's Wealth of Nations and Milton Friedman's Capitalism and Freedom' forsvarede hun 27. januar. Hun fik 12.

> **Jeg så, hvor ussel en behandling de får, fordi vi som internationalt samfund ikke gør noget.**
>
> *Tanja Valentin Francis Burke, aktivist og filosofistuderende*

Billederne fra top mod bund med Tanjas egne ord

- Det er et billede af en sengeopredning på et tilfældigt værelse i huset i Athen, dvs. et værelse til en flygtningefamilie. (Vi sov selv bare på liggeunderlag i et værelse.)
- Det var en meget følelsesmæssig afsked med en dejlig afghansk familie, som boede i huset i tre dage.
- Her står jeg sammen med to syriske søstre, der var på flugt med deres far. Den yngste pige kaster voldsomt op flere dage i træk og lider samtidig af en form for fysisk handicap, der gør deres rejse særligt svær.
- Her ses den yngste pige fra billedet ovenfor. Børnene bruger særligt meget tid på at tegne de første par dage, vi er i huset, og vi bruger det til at kommunikere med dem. Så her har pigen tegnet et billede af mig.
- Det var husets største køkken. Al inventar er doneret fra områdets beboere, og store måltider blev ofte doneret af velgørende organisationer i området.

Sjældent har en problemstilling været så belyst – og samtidig så svær at tage stilling til – som flygtningedebatten. Danmark – og resten af Europa – befinder sig i et dilemma mellem menneskelig værdi og barmhjertighed på den ene side over for økonomiske konsekvenser og presset på velfærdsstaten på den anden side. *Omnibus* har bedt to flygtningeeksperter fra AU, lektor i økonomi Anna Piil Damm og professor i statskundskab Peter Nannestad, om at forholde sig til spørgsmålet:

Er flygtninge en ressource eller en udgift?
Og giver det overhovedet mening at stille det spørgsmål?

Svaret fra de to eksperter er henholdsvis nej og ja.
Fælles for de to eksperter er imidlertid frustrationen over, hvor svært det er at trænge igennem med fakta i debatten.

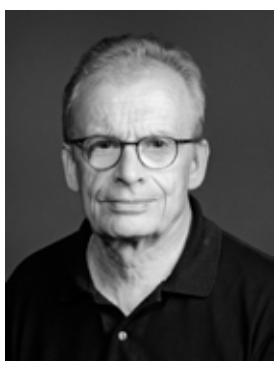

Danmark, lån flere penge

LØSNING? At huse flygtninge og give dem mad, skolegang, læge og fritidsaktiviteter koster penge. De skal findes et sted, og professor Peter Nannestad har en idé til hvor. Idéen er oplagt, men tilsyneladende også så kontroversiel, at ingen indtil nu har diskuteret den.

af Joan Rask
foto privat

» Den barmhjertige samaritaner ville ikke være barmhjertig, hvis han ingen penge havde at dele ud af ... «

Sådan svarer professor ved Institut for Statskundskab Peter Nannestad, der er ekspert i flygtninges og immigranters påvirkning af arbejdsmarkedet, når han bliver spurgt, om flygtninge er en ressource eller en udgift.

»Hvor ens vilje til næstekærlighed ligger, er et spørgsmål, man må afgøre med sig selv. Min holdning er, at det skal afgøres ved flertal i et demokrati,« siger Peter Nannestad.

Ja, det giver mening

Han synes bestemt, at det giver mening at spørge, om flygtninge er en ressource eller en udgift for et land. Inden han går dybere ind i de økonomiske konsekvenser ved stor indvandring af ikke-vestlige indvandrere, præciserer han, at der selvfølgelig er flygtninge, der som enkeltpersoner tilfører økonomisk værdi til det danske samfund.

»En af mine specialestuderende er flygtning. Hun tilfører på sigt helt bestemt økonomisk værdi til samfundet. Hun er virkelig en kapacitet,« siger han.

Massive omkostninger

Billedet ser anderledes ud, når Peter Nannestad beregner de generelle konsekvenser for dansk økonomi. Her har han nemt ved at få øje på omkostningerne. Særligt på kort sigt er de massive.

»Over en 20-års periode ses, at effekten af stor indvandring i et år generelt er lavere vækst i BNP i det følgende år,« siger han.

Et boost – isoleret set

I sine beregninger har Peter Nannestad taget højde for, at samfundets aktivitet øges, fordi der skal købes en masse direkte til flygtningene. Det giver selvfølgelig også nye jobs. Flere pædagoger, sundhedspersonale og lærere er en direkte konsekvens, og også lokale butikker og håndværkere oplever øget efterspørgsel efter varer.

»Det giver faktisk et boost til økonomien og BNP – isoleret set. Men stort set ingen flygtninge er selvforsørgende de første år. Derfor skal samfundet betale alt – mad, tøj, bolig, sprogundervisning og hele sundhedssiden,« siger han.

Den udgift skal samfundet betale. Det normale i den vestlige verden er, at vi sparer på andre ting. Nogle lande sætter også skatter og afgifter op. Uanset om landene vælger at øge skatterne eller gennemføre besparelser, er konsekvensen, at resten af befolkningen og samfundets institutioner og virksomheder bliver bremset i deres forbrug.

»Den positive effekt af den øgede efterspørgsel, flygtningene skaber, forsvinder stort set, inden den er realiseret, når den øvrige befolkning skal aflevere pengene igen, fordi samfundet har hævet skatter og afgifter og sparer alle mulige steder for at kunne betale for udgiften til flygtninge,« siger han.

Lån flere penge nu

Peter Nannestad har en idé til, hvordan Danmark nemmest kommer gennem en periode med meget store ekstraudgifter til integration.

»Den mest lempelige løsning er nok at optage lån til at betale alle udgifterne med, for så bliver den positive virkning af den øgede efterspørgsel, flygtningene skaber, bibeholdt i samfundet. Lånet må selvfølgelig tilbagebetales senere,« siger professoren.

Han tror dog ikke selv på, at det politisk vil være muligt at skabe flertal for den løsning. Blandt andet, fordi vi som nation ikke har tradition for at låne penge til investering i bestemte befolkningsgrupper. Det er nemmere at forholde sig til, at man låner penge til at investere i veje, broer og sygehuse.

Kontroversielt, åbenbart

Hans pointe er, at hvis man lånefinansierer udgifterne til flygtninge, vil i hvert fald nogle af dem være blevet skatteydere, når lånet engang skal tilbagebetales. Flygtninge kommer på den måde selv til at betale en del af udgifterne.

»At Danmark skulle optage lån til at investere i uddannelse og tryghed til en ny, stor gruppe samfundsborgere, er åbenbart så kontroversielt, at ingen taler om det – overhovedet. Ingen medier har taget den vinkel, selvom den er oplagt at diskutere,« siger Peter Nannestad.

Byrde eller gevinst?

På lang sigt er Peter Nannestad sikker på, at flere tidligere flygtninge kommer i job, jo bedre integrationen fungerer. Det faktum, at det i dag gennemsnitligt kun er halvdelen, der kommer i job, viser for ham, at det giver god mening at investere mere i uddannelse og integration. Om flygtninge på længere sigt bliver en økonomisk byrde eller gevinst, afhænger i sidste ende af, hvorvidt de kommer i job.

Sæt det lange lys på

MYTER OG FAKTA Flere flygtningegrupper klarer sig godt på arbejdsmarkedet. Faktisk næsten lige så godt som gennemsnitsdanskerne, hvis man måler beskæftigelsesgraden 15-20 år efter, en flygtning er kommet til Danmark. Men den viden er svær at trænge igennem med, lyder det fra flygtningeekspert.

af Joan Rask
foto privat

Somaliske kvinder og danske kvinder har næsten samme høje beskæftigelsesgrad. Når altså man ser på somaliske kvinder, der har været i Danmark i mere end 15 år, og ser på perioder med højkonjunktur. Det viser den analyse, som Anna Piil Damm, lektor ved Institut for Økonomi, har gennemført i samarbejde med professor Christian Dustmann fra University College London og ph.d.-studerende Kristine Vasiljeva, Institut for Økonomi, der afleverede sin ph.d.-afhandling i december 2015.

»Gennemsnitstal for beskæftigelse giver et forkert billede. Når flygtninge har været her i 17-18 år, har mere end halvdelen af dem job,« siger Anna Piil Damm.

Hun har beskæftiget sig med flygtninge siden årtusindskiftet og gennemført flere forskningsprojekter om flygtninges tilknytning til arbejdsmarkedet. Hun bliver provokeret af, at ingen interesserer sig for, hvad der sker på lang sigt.

»Der kommer hele tiden nye flygtninge til, som selvfølgelig står uden arbejde i begyndelsen. Så når vi kun måler beskæftigelsen op imod den samlede gruppe, viser det ikke, hvordan de klarer sig efter 20 år. Her er helt op til 85 procent af de somaliske kvinder i arbejde, og næsten samme høje beskæftigelsesgrad opnår tamilske mænd. Det er cirka det samme som danskere generelt,« siger hun.

Som tommelfingerregel sammenligner hun altid med en beskæftigelsesgrad på cirka 80 procent blandt etniske danskere.

Ikke plads til nuancer

»Analysen afliver myten om, at flygtninge ikke får job – men billedet er desværre ikke entydigt nok til, at medierne folder det ud,« siger Anna Piil Dam.

Hun har for nylig oplevet, at en landsdækkende tv-station bad om et interview, men bakkede ud, da hun ikke kunne sige i én sætning, hvilket nærmiljø der gavner både børn og voksne bedst.

»Det er frustrerende, at forskning, der nuancerer og dokumenterer kompleksiteten i en problemstilling, næsten konsekvent vælges fra,« siger hun.

Hun foretrækker, at befolkningen kender fakta, selvom det gør det sværere at forholde sig til flygtningekrisen.

Nej, det giver ikke mening

Anna Piil Damms konklusion er, at det IKKE giver mening at spørge, om flygtninge er en udgift eller en ressource.

»Selvfølgelig er flygtninge en udgift i de første mange år efter asyl! Mange har traumer, når de kommer til Danmark, det tager tid at få familiesammenføring, lære sprog og finde den tryghed, der skal til, før man har kræfter til at arbejde og finde et job, man er kvalificeret til.«

Hun er helt sikker på, at flygtninge tilfører Danmark kvalitet, og nævner øget mangfoldighed kulturelt, kulinarisk og erhvervsmæssigt.

»Vi tager ikke imod flygtninge, for at de skal være arbejdskraft i Danmark. Vi tager imod dem, fordi de flygter fra krig og søger efter et trygt sted at bo. Flygtningene løser ikke virksomhedernes behov for arbejdskraft – uanset om det er veluddannede eller ufaglærte, virksomhederne mangler.«

Job øger livskvalitet

Anna Piil Damm er gennem sit arbejde og sin forskning overbevist om, at tilknytning til arbejdsmarkedet er en vigtig faktor for et godt liv som tidligere flygtning i Danmark. Her betyder bolig og venner blandt etniske danskere mindre.

»Vi ved, at adgangen til arbejdsmarkedet er nemmest, hvis en flygtning kender andre ikke-vestlige indvandrere, som allerede har fået fodfæste på arbejdsmarkedet,« siger Anna Piil Damm.

Vi skal investere i uddannelse

I en ph.d.-afhandling af Kristine Vasiljeva, som Anna Piil Damm er vejleder for, undersøger hun, hvorvidt Dansk Folkepartis succes blandt andet skyldes danskeres frygt for underminering af velfærdsstaten, hvis ikke flygtninge får ordinære job.

»Hvis hovedparten af danskerne fortsat skal være villige til at modtage flygtninge, kan det blive helt afgørende, at de kommer i job. Det er derfor, samfundet skal investere i uddannelse af flygtninge – så de får lært at klare sig på arbejdsmarkedet,« siger Anna Piil Damm.

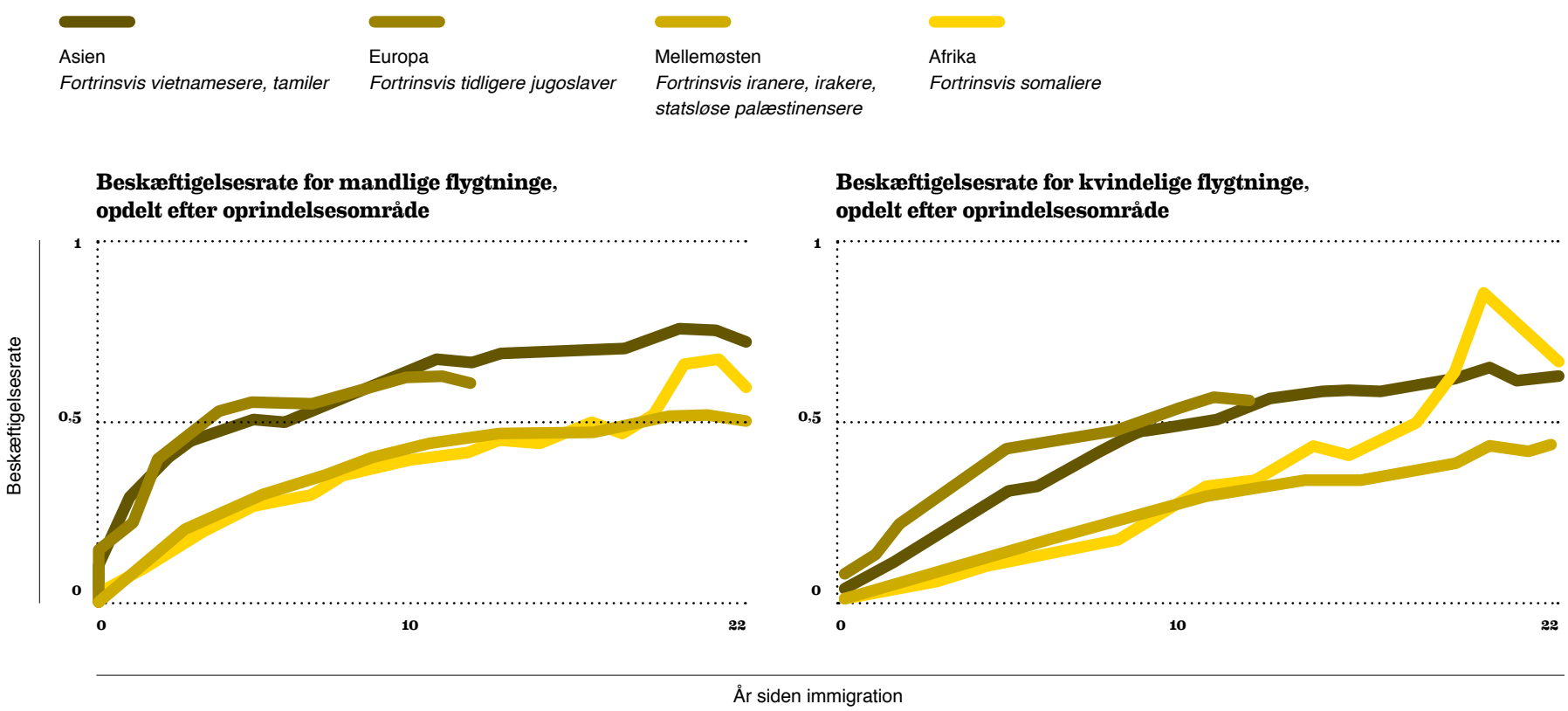

Kilde: Anna Pihl Dam. Se mere udførlig grafik på omnibus.au.dk

AU's nye universitetsdirektør hedder Arnold Boon, er 48 år og kommer fra en stilling som fakultetsdirektør på det sundhedsvidenskabelige fakultet på KU. Nu flytter han til Aarhus, hvor han med egne ord er indstillet på »at give den en ordentlig skalle«.

»Jeg går all in«

af Marie Groth Andersen
foto Lars Kruse

Hvordan vil du bidrage til at skabe stabilitet på AU?

Jeg er indstillet på at give den en ordentlig skalle, og jeg går *all in.* Flere har spurgt mig, om det så betyder, at jeg flytter til Aarhus. Og det gør jeg. Når man leder et så stort sted som administrationen på AU, er man nødt til at have base her. Jeg satser på det lange, seje træk, når vi skal lave forandringer og sikre AU's udvikling og økonomi. Når jeg har sat mig et mål, gør jeg alt, hvad jeg kan for at nå det.

Du slår også på nøgleord som medinddragelse og kommunikation som prioriteter – kan du være mere konkret om hvordan?

Jeg mener, man skal fortælle om de beslutninger, der bliver truffet i ledelsen. Det er vigtigt for at skabe forståelse for eller accept af beslutningerne. Jeg benytter mig både af de formelle og uformelle kanaler i den forbindelse. Det vil sige samarbejdsudvalg og akademiske råd, men jeg sætter også pris på at gå rundt og have uformelle samtaler. Og så tror jeg meget på den direkte kommunikation fra den direkte leder. Det er en af de stærkeste former for kommunikation, når det gælder om at skabe forståelse for en kurs.

Hvad fik dig til at søge posten som universitetsdirektør på AU?

For det første er AU en spændende arbejdsplads. Det er et bredt universitet med klare satsninger. Man vil tænke nyt og være blandt de førende universiteter i Europa. For det andet har jeg en lang erfaring fra universitetsverdenen, og jeg er parat til næste skridt i min karriere. Jeg vil gøre mit til at danne gode rammer om administrationen. Vi skal hele tiden udvikle os, være i dialog med brugerne og have fokus på at skabe værdi for dem. I en tid med færre ressourcer kræver det, at vi ser på procesoptimering, it-understøttelse, og hvordan vi løbende kan forbedre os og vores ydelser. Det er nødvendigt at prioritere ud fra, hvad der er vigtigt for forskerne og de studerende. Det bør man altid gøre, men især i en tid, hvor der er færre ressourcer.

Hvem gemmer sig bag navnet Arnold Boon?

Jeg er en målrettet person, som sætter mig ambitiøse mål. Jeg er også vedholdende og konkurrenceminded, jeg giver ikke sådan lige op. Men jeg søger samarbejdet og er meget lydhør over for andres gode forslag til løsninger.

Hvordan vil du beskrive din ledelsesstil?

Jeg sætter kursen for, hvordan administrationen på AU skal udvikle sig, og det gør jeg sammen med de medarbejdere, jeg har ansvaret for, og brugerne, som benytter administrationens ydelser. Jeg går efter en involverende proces, men der skal også træffes beslutninger, og dem står jeg på mål for.

> **Jeg går efter en involverende proces, men der skal også træffes beslutninger, og dem står jeg på mål for.**
>
> *Arnold Boon, universitetsdirektør*

Nævn de tre ting, du som det første vil kaste dig over som ny direktør

Som det første vil jeg danne mig et indtryk af økonomien – er der styr på den på kort og langt sigt? I den forbindelse vil jeg også have blik for indtægterne, og hvordan vi kan generere flere indtægter, man skal ikke kun kigge på besparelserne. Dernæst vil jeg sætte mig ind i, hvordan administrationen ser ud, og skabe mig en forståelse for, hvilke udviklinger der er i gang. Jeg er også optaget af, hvordan medarbejdere og studerende kan udvikle deres talent til fulde. Endelig skal jeg lære AU at kende, og jeg håber at møde så mange som muligt i de første måneder for at lytte til, hvad de ser som de væsentligste udfordringer og muligheder ved Aarhus Universitet. Jeg er dog meget påpasselig med ikke at komme med programerklæringer på nuværende tidspunkt.

Din forgænger var her kun i ni måneder – hvor længe har du tænkt dig at blive?

Jeg har kontrakt på fem år med mulighed for forlængelse i yderligere tre år – en mulighed, jeg har tænkt mig at benytte. Og hvis man ser på mit CV, fremgår det, at jeg har historie for at blive et sted i 8-9 år.

Dette er et uddrag af en artikel bragt på ***omnibus.au.dk*** *4. december*

Læs mere på **omnibus.au.dk**: Arnold Boon svarer på 5 hurtige spørgsmål. Blandt andet, hvornår han sidst var oppe i det røde felt.

SANDBJERG GODS

AARHUS UNIVERSITETS KURSUSEJENDOM

BEMÆRK
AU-arrangementer
Nu med
25% RABAT

KONFERENCEDØGN
Forplejning, konference-
lokale og overnatning
Pris pr. person med AU-rabat
1024,-
i enkeltværelse
Normal døgnpris
1365,-

Sandbjerg Gods er smukt beliggende med park direkte ned til Alssund, som ligger tæt på Sønderborg. Godset har 105 sengepladser samt auditorier og grupperum med AV- og IT-udstyr og med plads til op til 140 personer.

LÆS MERE PÅ **WWW.SANDBJERG.DK**

Lene Leth Thomsen møder som bachelorvejleder på AU hvert forår studerende, der føler sig usikre på, hvad der venter på den anden side af studielivet.

Blæst omkuld af virkeligheden på arbejdspladsen

OVERGANG Lene Leth Thomsen landede som nyuddannet cand.merc.er sit drømmejob. Men hun erfarede hurtigt, at der selv efter fem års universitetsstudier, praktikophold og studiejob var en del, hun ikke vidste om virkeligheden på en arbejdsplads – og at hun ikke var alene om at stå med den følelse. Derfor har hun nu skrevet to bøger om, hvordan man forbereder sig til sit første job.

af Marie Groth Andersen
foto Lars Kruse

Lene Leth Thomsen gjorde alt det rigtige. Skaffede sig en praktikplads i en konsulentvirksomhed, havde et relevant studiejob ved siden af studiet og tog på Summer School på Harvard University.

Hun landede da også drømmejobbet som Concept Coordinator hos Vestas få måneder efter dimissionen. Men trods sin ambitiøse indstilling og smagsprøverne på virkeligheden på den anden side af studierne følte hun sig alligevel usikker og overrasket over alt det, hun endnu ikke vidste noget om.

Ingen feedback

Usikkerheden skyldtes alt lige fra dilemmaer om, hvordan opgaver skulle løses, og hvem der skulle inddrages, til mere lavpraktiske spørgsmål om, hvorvidt det var o.k. at bruge smileys i arbejdsmails. Men noget af det, der især var svært for hende at vænne sig til, var fraværet af feedback.

»På studiet bliver du løbende vurderet på det meste af det, du laver. Men på arbejdspladsen får du sjældent feedback. Der skal man vænne sig til, at intet nyt er godt nyt. Det gjorde mig i starten usikker på, om jeg præsterede godt nok. Og jeg gik derfor til min chef, som sagde: 'Jeg giver ikke ros hele tiden. Men kig på den tillid og det ansvar, jeg giver dig.' Det var en øjenåbner for mig.«

Uskrevne regler

Manglende viden om de uskrevne spilleregler på arbejdspladsen og det politiske spil i en virksomhed kan også gøre arbejdslivet besværligt i begyndelsen, mener Lene Leth Thomsen.

»En ting er, at der er et ledelseshierarki med de formelle beslutningstagere i virksomheden. Men det gælder også om at identificere de uofficielle beslutningstagere og gennemskue de agendaer, som forskellige kolleger og ledere har. Og det er heller ikke alle beslutninger, der træffes på et rationelt grundlag. Den virkelighed er svær at navigere i som nyuddannet.«

Tåkrummende begynderfejl

Uvidenhed om uskrevne regler og dynamikker i virksomheden kombineret med iveren efter at bevise sit værd kan føre til tåkrummende begynderfejl.

Lene Leth Thomsen har selv begået flere frustrerende begynderfejl, fortæller hun.

»Jeg skulle engang arrangere en workshop. Og umiddelbart efter at jeg havde sendt indkaldelserne ud, havde jeg en sur Senior Vice President i røret, der ville vide, hvem fanden jeg troede, jeg var. Jeg erfarede på den måde, at jeg ikke bare kunne indkalde folk og disponere over deres tid uden først at cleare det med deres leder først. Det kan virke som en selvfølgelighed for ansatte med mange år på bagen, men det er det ikke for en nyuddannet.«

»Hvad kan du egentlig?«

Det er heller ikke alle, der med åbne arme tager imod nye kolleger med en anden baggrund end dem selv. Og Lene Leth Thomsen måtte da også lige finde en grimasse, der kunne passe, da hun første arbejdsdag til et projektmøde blev modtaget af en ny kollega med spørgsmålet: 'Ja, undskyld, men hvis ikke du er teknisk uddannet, hvad kan vi så lige bruge dig til?'

»Der stod jeg så ret lamslået uden noget klart svar. Men jeg blev irriteret og besluttede mig for at modbevise ham. Og senere kom han og sagde, at nu kunne han godt se værdien i at have en cand.merc.er i teamet. Men det var en hård start.«

Mange føler sig usikre

Faktisk kan det være svært at sætte en finger på, præcis hvad det er, man kan som studerende og som nyuddannet, mener Lene Leth Thomsen.

Ved at tale med sine tidligere studiekammerater fandt Lene Leth Thomsen også ud af, at hun langt fra var ene om at føle sig uforberedt på arbejdslivet og usikker i sit første job. Og hvert forår møder hun som bachelorvejleder på AU's HA-uddannelse studerende, der føler sig usikre på, hvad der venter på den anden side af studielivet. Det gav hende idéen til at skrive en guide til nyuddannede.

I bogen *I dit første job – 9 gode råd til den nyuddannede akademiker* kombinerer hun erfaringer fra sig selv og andre tidligere studerende og gode råd fra virksomheder såsom Maersk, Grundfos og Novo Nordisk.

I skriveprocessen opstod idéen til også at lave en guide rettet mod studerende, som gerne vil forberede sig til det første job allerede i løbet af studietiden. Det blev til bogen *Forbered dig til dit første job*.

Lene Leth Thomsen er helt på det rene med, at man ikke kan springe erfaringsprocessen over ved at læse en bog med gode råd. Og det er heller ikke meningen med bøgerne, understreger hun.

»Men måske kommer man hurtigere igennem processen. Og det er mit håb, at bøgerne kan være med til at tage lidt af usikkerheden hos de nyuddannede. De giver lidt at læne sig op ad i den første, måske svære, tid.«

Og der er også noget at vinde for virksomhederne, påpeger hun.

»Hvis du er bedre forberedt, vil du også hurtigere kunne skabe værdi for virksomheden.«

Umiddelbart efter at jeg havde sendt indkaldelserne ud, havde jeg en sur Senior Vice President i røret, der ville vide, hvem fanden jeg troede, jeg var.

Lene Leth Thomsen,
indehaver af DUCIT og bachelorvejleder på AU

Gode råd til studerende og nyuddannede

Lene Leth Thomsen deler her et par gode råd til, hvordan man kan forberede sig til sit første job – både som studerende og nyuddannet.

Under studiet

- Søg at skabe en balance på dit CV mellem gode karakterer og praktisk samt international erfaring
- Brug tid på at identificere dine kompetencer – få fx hjælp fra folk omkring dig til at sætte ord på dem
- Frem for at sende en masse tilfældige ansøgninger ud, så overvej, hvilken type virksomhed og job du egner dig til og vil have det godt i – og søg dem
- Søg job i bølger – først dem, som du virkelig brænder for. Brug masser af energi på disse

I det første job

- Hav realistiske forventninger til dig selv, og sørg for hurtigst muligt at lave en forventningsafstemning med chefen
- Invester tid og energi i at skabe et godt forhold til kollegaerne
- Vær opmærksom på de uskrevne regler og det politiske spil – forsøg at analysere det og naviger herefter
- Fokuser på at lægge en udviklingsplan i stedet for en karriereplan. Og husk at pleje The Brand You – dit jobmæssige image

Læs mere i bøgerne *Forbered dig til dit første job – 9 gode råd til den nyuddannede akademiker* og *I dit første job*, hvor virksomheder og tidligere studerende giver deres input til ovenstående.

fakta

Lene Leth Thomsen

Uddannet cand.merc. fra Handelshøjskolen i Aarhus, der nu er en del af Aarhus BSS på AU.
Selvstændig i konsulentvirksomheden DUCIT og desuden tilknyttet AU som bachelorvejleder på HA-uddannelsen.
Forfatter til bøgerne *I dit første job – 9 gode råd til den nyuddannede akademiker*, som henvender sig til nyuddannede akademikere, og *Forbered dig til dit første job,* som er henvendt til studerende, der er i gang med sidste del af uddannelsen – eller studerende, der allerede fra begyndelsen af studiet vil forberede sig målrettet på det første job.

Læs mere: **ditfoerstejob.dk**

Ophold og stipendier efterår 2016

Forskere indenfor alle grene af videnskaben, kunstnere indenfor alle kunstarter, arkitekter, musikere og forfattere kan nu søge studieophold på Det Danske Institut i Rom i efteråret 2016. Instituttet har til huse i Kay Fiskers for-nemme bygning fra 1967 og ligger i Borgheseparken, få minutters gang fra Piazza del Popolo og Roms centrum (se www.acdan.it).

Som stipendiat på Det Danske Institut deltager du i et internationalt forsker og kunstnermiljø. Du får adgang til byens enestående ressourcer i form af museer, monumenter, biblioteker, arkiver m.m. Husets personale står til rådighed med hjælp og vejledning.
Information om stipendiemuligheder og ansøgningsskema findes her:

www.acdan.it/stipendier.html

Frist: 15. februar 2016

www.acdan.it/stipendier.html

Ny digital platform gør pensum fnuglet – i hvert fald at slæbe rundt på ...

FRA IDÉ TIL LANCERING I oktober skrev *Omnibus* om tidligere AU-studerende, Camilla Hessellund Lastein, der ville skabe en slags Spotify for studiebøger. Nu er hun klar med en betaversion af abonnementstjenesten Lix, der sælger e-bogsversioner af studiebøger og tilbyder en række features, så studerende kan arbejde med deres pensum digitalt.

af Marie Groth Andersen

»Det er mega mærkeligt!« Sådan lyder Camilla Hessellund Lasteins umiddelbare reaktion på, hvordan det er at se den idé, hun har puslet med i årevis, manifestere sig og blive til virkelighed.

»Men der er stadig masser af arbejde og produktudvikling, inden idéen er helt flyvefærdig,« skynder hun sig at tilføje.

Det er da også blot en betaversion af abonnementstjenesten Lix, der netop er gået i luften.

»Vi arbejder på livet løs med at rette småfejl og mangler, tilføje nye features og titler,« fortæller hun.

30.000 titler på hylden

Det er indtil nu lykkedes Camilla Hessellund Lastein og de øvrige medarbejdere bag Lix at skaffe 30.000 titler hjem.

»Vi er især stærke på internationale bøger inden for medicin, bioscience, økonomi og fysik. Og vi har også 300 danske titler på vej,« fortæller hun.

For øjeblikket er man nødt til at downloade Lix for at kunne se, hvilke bøger de har på hylden. Men det bliver snart muligt også at søge på titler på hjemmesiden, lover Camilla Hessellund Lastein.

Inspireret af Spotify

Forretningsidéen bag Lix læner sig op ad etablerede digitale abonnementstjenester såsom Spotify. Lix stiller e-bøgerne til rådighed for abonnenterne til bøgernes indkøbspris. Det, virksomheden tjener sine penge på, er selve abonnementet.

Lige nu opererer Lix med to abonnementstyper, Lite og Premium. Lite er gratis og giver kun adgang til at købe e-bøger til indkøbspris, mens Premium koster 29 kroner om måneden. Udover adgang til e-bøger til indkøbspris får du med dette abonnement også mulighed for at benytte en søgefunktion, skrive og gemme noter i bøgerne, overstrege vigtige passager og dele dine noter og overstregninger med andre, for eksempel din læsegruppe.

Med Premium får du også adgang til forskellige gratis open source-artikler og -bøger samt tilbud fra forskellige af Lix' samarbejdspartnere.

»Det er gratis at prøve Premium i en måned. Derefter vælger man selv, om man vil fortsætte som Premium-abonnent, eller om man i stedet vil fortsætte med det gratis Lite-abonnement,« fortæller Camilla Hessellund Lastein.

Opmærksomhed i forlagsbranchen

Fra blot at være en iværksætter med en god idé er Camilla Hessellund Lastein som CEO for Lix nu en aktør, der tiltrækker sig opmærksomhed i forlagsverdenen. Og Lix er også udpeget af Dansk Aktie Analyse som en iværksættervirksomhed, det er værd at holde øje med.

»Det er os og Mofibo, der tegner det digitale bogmarked lige nu. Og jeg har netop holdt oplæg på en konference for skandinaviske forlagsvirksomheder,« lyder det selvsikkert fra den unge direktør. Og det er kun begyndelsen, mener hun.

»Det, vi lancerer nu, er bare fundamentet. Det udgør 1/20 af, hvor vi gerne vil hen med virksomheden.«

Læs mere: www.lix.tech

Både Sarah Berg og Anne Mette Torp har gennem de sidste 12 semestre spist på et hav af AU's kantiner, og de betragter sig begge som kantine-gourmeter.

Er du brødflov, og har du kritiske smagsløg?

Så kan du blive kantineanmelder for en dag for *Omnibus.* Du skal være studerende eller ansat på Aarhus Universitet og gerne madglad og madinteresseret, men som minimum skal du gå op i muligheden for at få et godt, veltilberedt måltid mad på AU til en fair pris. Vi anmelder både maden og stemningen i kantinen.

Skriv til omnibus@au.dk

På Dale's Café er det billigt at flotte sig

KANTINEANMELDELSE Der er hyggelig hulestemning, bøger i vinduerne og bløde sofaer på Dale's Café. Maden er lavet af gode råvarer, især hitter salatbaren og burgeren hos *Omnibus'* anmeldere. Det eneste, der for alvor trækker ned, er ventetiden.

anmeldt af Anne Mette Torp og Sarah Berg, der begge læser medicin på 12. semester
fortalt til Adam Anker-Møller ***fotos*** Maria Randima

MADEN

På Dale's Café bestiller Sarah en Royal Pilsner og dagens ret: en klassisk caféburger med ovnbagte kartofler. Mens Anne Mette vælger en sandwich med lakserillette og marineret grønkål og en rabarbersaft fra Antons. Klokken er 11.30, men maden lander først på bordet en lille halv time senere. Heldigvis kom vi i god tid, for klokken 11.45 er næsten alle borde optaget.

Sarah er positivt stemt over for burgerens fyld – en krydret bøf, syltede agurker, sprød salat og hele to dressinger, der dog er med til at gøre burgeren svær at spise pænt. Til gengæld skuffer bollen en smule. Den er ganske vist både sprød, hjemmelavet og ser sund ud, men skulle hellere have været blød og sød, hvis vi skulle helt op at ringe over den.

Sandwichen ser god ud. Den er lavet af det samme surdejsbrød som burgeren, som dog passer bedre til en sandwich, der gerne må være sprød. Smagen er fin – men mindre kål og mere laks og dressing ville have gjort godt.

Sarah og Anne Mette deler desuden en bland selv-salat, som vækker stor begejstring. Salatbaren siger meget om en café eller kantine. Det er ikke alle barer, der byder på interessante smagsoplevelser og -sammensætninger. Men med linsedip, hummus, stegte grøntsager i chili og bagte rødbeder tilfredsstiller baren på Dale's både med hensyn til smagssammensætning og tekstur. Desuden er der emballage, så man kan tage sin salat eller sine rester med sig, og det trækker op.

Til dessert deler vi en hel brunsviger. Kagen har en god, blød krumme, men driver ikke af smør og remonce, som vi gerne havde set den gøre. Det gør den en smule tør, men den scorer stadig højt på både konsistens og smag. Både Anne Mettes caffe latte og Sarahs americano-kaffe er gode, og det trækker op, at stedet har flere forskellige slags kaffe, man kan vælge til sin frokost.

PRISEN

Vi giver 175 kroner for hele herligheden, og det er rimeligt. Vi har fået mad, der er bedre end almindelig kantinemad, og vi har givet en pris, der svarer til madens kvalitet. Prisen understreger i vores øjne, at Dale's Café er et sted, hvor det er billigt at flotte sig, men også et sted, hvor det er for dyrt at spise frokost hver dag som studerende.

STEMNINGEN

Stedet er mørkt og gråt på den gode måde, og det er med til at skabe en hulefornemmelse, hvor man kan passe sig selv og snakke ved sit eget bord uden at blive forstyrret af de andre gæster. Der er bøger i vinduerne, og sofaer er med til at gøre stedet café-agtigt. Det trækker op. Med sin beliggenhed ved siden af International Centre i Vennelystparken, som ligger i forlængelse af Universitetsparken, omfavner Dale's både universitetets ånd og stemningen fra en café nede i byen.

KONKLUSION

Stedet ligger med udsigt til både natur og havn – hvis man strækker halsen en smule. Samtidig er caféstemningen og den gode akustik på Dale's svær at matche for kantinerne rundt omkring på Aarhus Universitet. Det samme kan siges om maden. Den er lavet af gode råvarer og af en kvalitet, der matcher de lidt højere priser. Det eneste, der rigtigt trækker ned, er, at vi må vente næsten en halv time på vores mad, fordi der kun er én på arbejde i caféen. Og det er værd at bemærke, at vi næppe kunne have fået en siddeplads, hvis vi var kommet bare 15 minutter senere.

Se alle anmeldte kantiner på **omnibus.au.dk/kantineanmeldelser**

Mad 4,5

Stemning 3

Mad: 1-5 Omnibuslogoer
1. *Adr!*
2. *Frokosten glider kun lige ned*
3. *Ikke nogen kulinarisk oplevelse, men maden lukker munden på en knurrende mave*
4. *Glade smagsløg!*
5. *Mums! Her kommer jeg gerne igen ...*

Stemning: 1-3 Omnibuslogoer
1. *Kedeligt/koldt/overfyldt/mennesketomt*
2. *Fint nok, men ikke vildt spændende*
3. *Hyggeligt – gid, at frokostpausen aldrig sluttede!*